

RIKTLINJER

EUROPEISKA CENTRALBANKENS RIKTLINJE

av den 2 augusti 2012

om ytterligare tillfälliga åtgärder som berör Eurosystemets refinansieringstransaktioner och de säkerheter som godtas samt om ändring av riktlinje ECB/2007/9

(ECB/2012/18)

(2012/476/EU)

ECB-RÅDET HAR ANTAGIT DENNA RIKTLINJE

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt, särskilt artikel 127.2 första strecksatsen,

med beaktande av stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken, särskilt artikel 3.1 första streck-satsen och artiklarna 5.1, 12.1, 14.3 samt 18.2, och

av följande skäl:

(1) Artikel 18.1 i stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken föreskriver att Europeiska centralbanken (ECB) och de nationella centralbankerna i de medlemsstater som har euron som valuta (nedan kallade *nationella centralbanker*) får utföra låne-transaktioner med kreditinstitut och andra marknads-aktörer, varvid lån ska lämnas mot tillfredsställande säkerheter. De allmänna villkor enligt vilka ECB och nationella centralbankerna ingår sådana lånetransaktioner, inklusive de kriterier som avgör godtagbarheten av säkerheter vid Eurosystemets lånetransaktioner, framgår av bilaga I till riktlinje ECB/2011/14 av den 20 september 2011 om Eurosystemets penningpolitiska instrument och förfaranden ⁽¹⁾.

(2) Den 8 december 2011 och den 20 juni 2012 beslutade ECB-rådet om ytterligare stödåtgärder för att främja bankernas utlåningsverksamhet och för att öka likviditeten på euroområdet penningmarknad, inklusive åtgärder som framgår av beslut ECB/2011/25 av den 14 december 2011 om ytterligare tillfälliga åtgärder som berör Eurosystemets refinansieringstransaktioner och de säkerheter som godtas ⁽²⁾. Därutöver måste hänvisningar till kassakravsprocent i riktlinje ECB/2007/9 av den 1 augusti

2007 om monetär statistik samt statistik över finansinsti-tut och finansmarknader ⁽³⁾ samordnas med ändringar av Europeiska centralbankens förordning (EG) nr 1745/2003 av den 12 september 2003 om tillämp-ningen av minimireserver (kassakrav) (ECB/2003/9) ⁽⁴⁾ som infördes genom förordning (EU) nr 1358/2011 ⁽⁵⁾.

(3) De nationella centralbankerna bör inte ha skyldighet att inom ramen för Eurosystemets kreditoperationer godta godtagbara bankobligationer som garanteras av en medlemsstat som omfattas av Europeiska unionens/Internationella valutafondens program eller av en medlemsstat vars kreditbetyg inte uppfyller Eurosystemets riktmärke för att fastställa minimikravet på standarder för hög kreditvärdighet enligt vad som framgår av beslut ECB/2011/25.

(4) Beslut ECB/2011/25 såg över undantaget från förbudet mot nära förbindelser enligt avsnitt 6.2.3.2 i bilaga I till riktlinje ECB/2011/14 avseende statligt garanterade bankobligationer som nyttjas för egen användning som säkerhet av motparter.

(5) Motparter som deltar i Eurosystemets kreditoperationer bör i undantagsfall få öka sin användning av statligt garanterade bankobligationer som nyttjas för egen användning från den nivå som gällde den 3 juli 2012, förutsatt att detta på förhand godkänts av ECB-rådet. En begäran om förhandsgodkännande från ECB-rådet bör åtföljas av en finansieringsplan.

(6) Beslut ECB/2011/25 måste ersättas med denna riktlinje som de nationella centralbankerna bör genomföra i sina respektive avtal eller föreskrifter.

⁽¹⁾ EUT L 331, 14.12.2011, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 341, 22.12.2011, s. 65.

⁽³⁾ EUT L 341, 27.12.2007, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 250, 2.10.2003, s. 10.

⁽⁵⁾ Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 1358/2011 av den 14 december 2011 om ändring av förordning (EG) nr 1745/2003 om tillämpningen av minimireserver (kassakrav) (ECB/2003/9) (ECB/2011/26) (EUT L 338, 21.12.2011, s. 51).

(7) De ytterligare åtgärder som framgår av denna riktlinje bör endast tillämpas tillfälligt, fram till dess att ECB-rådet anser att de inte längre behövs för att säkerställa en fungerande penningpolitisk transmissionsmekanism.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ytterligare åtgärder avseende refinansieringstransaktioner och de säkerheter som godtas

1. De regler för att genomföra Eurosystemets penningpolitiska transaktioner samt kriterierna för de säkerheter som godtas som framgår av denna riktlinje ska tillämpas tillsammans med riktlinje ECB/2011/14.

2. Om det förekommer diskrepanser mellan denna riktlinje och riktlinje ECB/2011/14, såsom denna har genomförts på nationell nivå av de nationella centralbankerna, ska den förra ges tolkningsföreträde. Om inget annat anges i denna riktlinje ska de nationella centralbankerna fortsätta att tillämpa samtliga regler i riktlinje ECB/2011/14 utan någon förändring.

Artikel 2

Möjlighet att i förtid avsluta, eller ändra villkoren för, långfristiga refinansieringstransaktioner

Eurosystemet kan besluta att motparterna under vissa förutsättningar får minska beloppen på, eller helt avsluta, vissa långfristiga refinansieringstransaktioner före förfallodagen. Dessa förutsättningar ska offentliggöras i tillkännagivandet av de relevanta anbudsvillkoren eller i något annat format som Eurosystemet anser lämpligt.

Artikel 3

Acceptans av ytterligare värdepapper med bakomliggande tillgångar

1. Utöver sådana värdepapper med bakomliggande tillgångar som godtas enligt kapitel 6 i bilaga I till riktlinje ECB/2011/14 ska även sådana värdepapper med bakomliggande tillgångar godtas vid Eurosystemets penningpolitiska transaktioner som inte uppfyller de krav på kreditbetyg som framgår av punkt 6.3.2 i bilaga I till riktlinje ECB/2011/14 men som i övrigt uppfyller kraven för värdepapper med bakomliggande tillgångar i riktlinje ECB/2011/14, förutsatt att de har minst två kreditbetyg trippel B ⁽¹⁾, både vid emissionen och därefter. De ska även uppfylla alla nedanstående krav:

a) De kassaflödesgenererande tillgångarna som utgör basen för värdepapperena med bakomliggande tillgångar ska höra till en av följande tillgångsklasser: i) bolån, ii) lån till små och medelstora företag, iii) kommersiella fastighetslån, iv) billån, v) leasing, och vi) konsumentkrediter.

⁽¹⁾ "Trippel-B" betyder ett kreditbetyg motsvarande minst "Baa3" från Moodys, "BBB-" från Fitch eller Standard & Poor's eller ett kreditbetyg "BBB" från DBRS.

b) De kassaflödesgenererande tillgångarna ska inte bestå av olika tillgångsklasser.

c) De kassaflödesgenererande tillgångarna som utgör basen för värdepapperena med bakomliggande tillgångar ska inte innehålla några lån

i) för vilka, vid tidpunkten då värdepapperena med bakomliggande tillgångar emitteras, betalningsskyldigheten ej fullgjorts,

ii) för vilka betalningsskyldigheten ej fullgjorts när tillgångarna inkluderas i värdepapperena med bakomliggande tillgångar under deras livslängd, t.ex. genom substitution eller utbyte av de kassaflödesgenererande tillgångarna,

iii) som vid någon tidpunkt är strukturerade, syndikerade eller högrisklån (s.k. leveraged loans).

d) Dokumentationen avseende transaktionen med värdepapperena med bakomliggande tillgångar ska innehålla bestämmelser om kontinuerligt betalningsansvar.

2. Värdepapper med bakomliggande tillgångar som avses i punkt 1 som har två kreditbetyg på minst single A ⁽²⁾ omfattas av ett värderingsavdrag på 16 procent.

3. Värdepapper med bakomliggande tillgångar enligt punkt 1 som inte har två kreditbetyg på minst single A omfattas av följande värderingsavdrag: a) värdepapper med bakomliggande tillgångar i form av kommersiella fastighetslån omfattas av ett värderingsavdrag på 32 procent, och b) övriga värdepapper med bakomliggande tillgångar omfattas av ett värderingsavdrag på 26 procent.

4. En motpart får ej som säkerhet lämna in ett värdepapper med bakomliggande tillgångar som är godtagbart enligt punkt 1 om motparten eller tredje part som denne har nära förbindelser med är utställare av räntesvappen avseende värdepapperet med de bakomliggande tillgångarna.

5. En nationell centralbank får som säkerhet för Eurosystemets penningpolitiska transaktioner godta värdepapper med bakomliggande tillgångar som vars bakomliggande tillgångar inkluderar bolån eller lån till små och medelstora företag eller båda dessa och som inte uppfyller de krav på kreditbetyg som framgår av punkt 6.3.2 i bilaga I till riktlinje ECB/2011/14 och kraven enligt punkt 1.a–1.d samt punkt 4 ovan men som i övrigt uppfyller kraven för värdepapper med bakomliggande tillgångar i riktlinje ECB/2011/14 och har minst två kreditbetyg trippel B. Sådana värdepapper med bakomliggande tillgångar ska begränsas till sådana som emitterats före den 20 juni 2012 och omfattas av ett värderingsavdrag på 32 %.

⁽²⁾ "Single A" betyder ett kreditbetyg motsvarande minst "A3" från Moodys, "A-" från Fitch eller Standard & Poor's eller ett kreditbetyg "AL" från DBRS.

6. I denna artikel avses med
1. *bolån*: inkluderar, förutom fastighetslån med inteckning, garanterade bolån (utan fastighetsintekning) om garantin betalas ut omedelbart vid betalningsförsummelse. Sådana garantier får tillhandahållas i olika avtalsformat, däribland försäkringsavtal, förutsatt att de beviljas av en offentligrättslig enhet eller ett finansinstitut som står under offentlig tillsyn. Garantens kreditbedömning för sådana garantier ska överensstämma med kreditkvalitetssteg 3 i Eurosystemets harmoniserade riskklasskala under transaktionens giltighetstid,
 2. *små företag och medelstora företag*: enheter, oberoende av juridisk form, som bedriver en ekonomisk verksamhet där enhetens rapporterade försäljning eller, om enheten ingår i en konsoliderad grupp, den konsoliderade gruppens försäljning understiger 50 miljoner euro,
 3. *lån för vilka betalningsskyldigheten ej fullgjorts*: sådana lån där betalning av ränta eller kapitalbelopp är oreglerad sedan minst 90 dagar och gäldenären har åsidosatt sina skyldigheter enligt definitionen i punkt 44 i bilaga VII i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut⁽¹⁾ eller om det föreligger goda skäl att betvivla att full betalning kommer att utgå,
 4. *strukturerade lån*: en struktur som inkluderar efterställda kreditfordringar,
 5. *syndikerade lån*: lån som beviljas av en grupp borgenärer som ingår i ett syndikat,
 6. *högrisklån (s.k. leveraged loans)*: lån till ett företag som redan har en avsevärd skuldsättning, t.ex. lånefinansiering av förvärv, där lånet används för att förvärva aktier i ett företag som även står som gäldenär för lånet,
 7. *bestämmelser om kontinuerligt betalningsansvar*: bestämmelser i den rättsliga dokumentationen av värdepapper med bakomliggande tillgångar som säkerställer att, om den betalningsansvarige åsidosätter sina skyldigheter, betalningsförpliktelserna ändå uppfylls vilket inkluderar regler för utnämning av en alternativ betalningsansvarig och en åtgärdsplan som anger vilka åtgärder som ska vidtas när en alternativ betalningsansvarig utses och hur förvaltningen av lånen ska överföras.

Artikel 4

Acceptans av ytterligare kreditfordringar

1. En nationell centralbank får godta kreditfordringar som inte uppfyller Eurosystemets krav som säkerhet för Eurosystemets penningpolitiska transaktioner.

⁽¹⁾ EUT L 177, 30.6.2006, s. 1.

2. De nationella centralbanker som beslutar att godta kreditfordringar enligt punkt 1 ska ta fram kriterier för vilka kreditfordringar som godtas samt riskkontrollåtgärder för detta ändamål genom att ange avstegen från kraven i bilaga 1 till riktlinje ECB/2011/14. Kriterierna för de kreditfordringar som godtas samt riskkontrollåtgärderna ska inkludera kriteriet att kreditfordringarna måste regleras av lagstiftningen i den medlemsstat där den nationella centralbanken som fastställer kriterierna har sitt säte. Kriterierna för de kreditfordringar som godtas samt riskkontrollåtgärderna ska i förväg godkännas av ECB-rådet.

3. I undantagsfall får en nationell centralbank, efter ECB-rådets godkännande, godta kreditfordringar a) med tillämpning av kriterier för godtagande och riskkontrollåtgärder som fastställts av en annan nationell centralbank enligt punkterna 1 och 2, eller b) regleras av lagstiftningen i en annan medlemsstat än den där den nationella centralbanken som godtar kreditfordringarna har sitt säte.

4. En annan nationell centralbank ska endast assistera en nationell centralbank som godtar kreditfordringar enligt punkt 1 om detta överenskommit bilateralt mellan de nationella centralbankerna och i förväg godkänts av ECB-rådet.

Artikel 5

Godtagande av vissa statligt garanterade bankobligationer

1. De nationella centralbankerna har ingen skyldighet att inom ramen för Eurosystemets kreditoperationer godta godtagbara bankobligationer som garanteras av en medlemsstat som omfattas av Europeiska unionens/Internationella valutafondens program eller av en medlemsstat vars kreditbetyg inte uppfyller Eurosystemets riktmärke för att fastställa minimikravet på standarder för hög kreditvärdighet avseende emittenter och garantier av omsättbara tillgångar i enlighet med avsnitt 6.3.1 och 6.3.2 i bilaga I till riktlinje ECB/2011/14.

2. De nationella centralbankerna ska informera ECB-rådet när de beslutar att inte godta sådana värdepapper som omnämns i punkt 1 som säkerhet.

3. Motparter får inte ställa bankobligationer som de själva emitterat och som garanteras av en offentlig EES-myndighet med beskattningsrätt och sådana obligationer som emitterats av enheter med vilka man har nära förbindelser som säkerhet vid Eurosystemets kreditoperationer utöver det nominella värdet på dessa obligationer som redan ställts som säkerhet den 3 juli 2012.

4. I undantagsfall får ECB-rådet besluta om undantag från kraven enligt punkt 3. En begäran om ett undantag ska åtföljas av en finansieringsplan.

*Artikel 6***Kontroll**

De nationella centralbankerna ska senast den 14 augusti 2012 informera ECB om de texter och åtgärder varigenom de avser att uppfylla artiklarna 1–5.

*Artikel 7***Ändring av riktlinje ECB/2007/9**

I del 5 i bilaga III ska stycket efter tabell 2 ersättas med följande:

”Beräkning av generellt avdrag för kontrolländamål (R6):

Generellt avdrag: Avdraget är tillämpligt för alla kreditinstitut. Varje kreditinstitut gör ett maximalt avdrag för att reducera den administrativa kostnaden för att hantera mycket små kassakrav. Om $[\text{kassakravsbas} \times \text{kassakravsprocent}]$ understiger 100 000 euro, är det generella avdraget lika med $[\text{kassakravsbas} \times \text{kassakravsprocent}]$. Om $[\text{kassakravsbas} \times \text{kassakravsprocent}]$ överstiger eller är lika med 100 000 euro, är det generella avdraget lika med 100 000 euro. Institut som har fått tillstånd att rapportera statistiska uppgifter om sin konsoliderade kassakravsbas som grupp (enligt definitionen i bilaga III del 2 avsnitt 1 till förordning (EG) nr 25/2009 (ECB/2008/32)) ska hålla sina kassakravsmedel via ett av gruppens institut, som fungerar som mellanhand endast för dessa institut. I det sistnämnda fallet ska endast gruppen som helhet ha rätt till det generella avdraget i enlighet med artikel 11 i Europeiska centralbankens förordning (EG) nr 1745/2003 av den 12 september 2003 om tillämpningen av minimireserver (ECB/2003/9) (*).

Minimireserver (eller reserver ”som krävs”) beräknas enligt följande:

Minimireserver (eller reserver ”som krävs”) = kassakravsbas \times kassakravsprocent - generellt avdrag

Kassakravsprocent ska tillämpas i enlighet med förordning (EG) nr 1745/2003 (ECB/2003/9).

(*) EUT L 250, 2.10.2003, s. 10.”

*Artikel 8***Ikraftträdande**

Denna riktlinje träder i kraft den andra dagen efter det att den har antagits.

Den ska tillämpas från och med den 14 september 2012.

*Artikel 9***Adressater**

Denna riktlinje riktar sig till alla centralbanker i Eurosystemet.

Utfärdad i Frankfurt am Main den 2 augusti 2012.

På ECB-rådets vägnar

Mario DRAGHI

ECB:s ordförande